

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Învierii Domnului

Din cer, și până pe pământ, din cele nevăzute ale facerii, și până la cele văzute cu ochii omului, de sus și până jos e sărbătoare cu podoabă scumpă, cu frumusețe de nedescris, cu înveșmântare în lumină strălucitoare, iar pe calea aceasta a slavei de sus e cântare pentru înviere, e freamăt de aripi, și totul cântă „*Hristos a înviat!*”. Cântă facerea cea văzută și cea nevăzută, cântă învierea Mea, sărbătoarea Mea cea de două mii de ani, că am fost răstignit pe cruce ca un vinovat, dar am înviat ca un Dumnezeu, iar învierea Mea a stârnit toată firea sus și jos, și tot și toate au strigat și au cântat „*Hristos a înviat!*”, și iadul a fost zdruncinat la auzul acestui imn binevestitor: „*Hristos a înviat!*”.

O, fiilor, fii ai cetății cuvântului Meu în mijlocul neamului român, o, cum să nu vin în cetate cu sfinții Mei, cu mama Mea Fecioara, cu ucenicii și ucenițele Mele, toți martori ai învierii Mele acum două mii de ani, o, cum să nu venim la praznic de masă de înviere? O, fiilor, că am ieșit ridicându-Mă din pământ, și învățând firea toată să cânte învierea Mea, căci dacă răstignirea și moartea Mea n-au umplut atunci peste tot de șoaptă pământul, o, învierea Mea apoi a stârnit veste mare peste tot, a umplut facerea toată de cântare de înviere, de s-a împlinit Scriptura zilelor Domnului, căci în zilele acelea Eu am coborât din cer și am umblat pe pământ și s-au scris atunci zilele Domnului, zilele de mântuire, care au fost împodobite la capătul lor cu măreța zi a învierii Mele, iar după ea, înălțarea Mea la locul de unde am coborât ca să vin pe pământ cu zilele Mele, și am stat apoi de-a dreapta Tatălui și stau și azi, numai că Tatăl Mă trimite mereu să grăiesc aici, la voi, și să petrec cu sfinții și cu voi, cei tocmiiți de Tatăl prin Mine și pentru Mine ca să-Mi fiți ucenici mărturisitori ai venirii Mele cuvânt pe pământ, iar cetatea aceasta în care vă am pe voi familie a Mea are nume mare și se cheamă ea Acasă, căci aici este și lucrează Dumnezeu, aici Își desăvârșesc Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt lucrarea nașterii din nou a lumii, aici Și-a așezat Domnul tronul cuvântului, scaunul judecății fapturii, aici este casa și ograda în care fiii vin în sărbători la Tatăl, la părinți și petrec cu ei bucurându-i și bucurându-se, alinându-și dorul de părinți și de casă, de petrecere sfântă, fiilor.

O, Hristos a înviat! Eu sunt Cel ce salut așa casa Mea, cetatea Mea, și pe voi aici, fiilor. Eu sunt, Eu și casa Mea și familia Mea și sărbătorile cerului aici. O, ce fericiți sunt sfinții Mei când vin cu ei aici, acasă la Mine, la frați, la voi, fiilor! Aici Mi-am ales casa și M-am ridicat cu mulți copii, dar unii nu mai au dor de părinți, de casă, și s-au înstrăinat, s-au dus, s-au dus departe, s-au dus de acasă și nu mai vin și nu mai au dor.

Fiilor, fiilor, sunt copii iubitori și copii ne iubitori. Copiii ne iubitori de părinți și de frați nu se mai strâng cu dor acasă de sărbători mari, ba unii pleacă departe, în țări depărtate se duc, și nu mai au dor de casă și-și fac ei casă acolo și rămân acolo, departe, nu mai vin, nu le mai arde să vină, se înstrăinează, se dezrădăcinează pic cu pic, și rămân străini, străini, fiilor.

Dar ce fericiți, o, ce fericiți sunt copiii iubitori de părinți, ce fericiți cei care rămân copii pentru părinți, și care cu dor aprins așteaptă vremea sărbătorilor sfinte și mari ca să meargă acasă la părinți, la frații cei rămași lângă casă și la rudele de acasă!

O, ce clipe minunate trăiesc copiii care se adună acasă la părinți, fiilor! Această cetate se numește Acasă, casa părintească, casa Domnului este ea, căci aici este Domnul, precum este scris numele cetății Lui, a Domnului, iar copiii iubitori de părinți vin acasă cu dor, vin

la părinți de sărbători, de bucurie se strâng și vin, și bucurie petrec, și-și găsesc bucuria și mângâierea cea părintească, cea de copii.

O, fiilor, fiilor, așa așteaptă poporul creștin care se hrănește cu harul cuvântului Meu, așa așteaptă ei în sărbători, așteaptă să vină acasă, să vină la părinți, la frați, să stea la masa bucuriei cu toții, să facă sărbătorile împreună cu părinții, copii iubitori și doritori de părinți, fiilor.

Suntem la masă de dor și de hrană de suflet, o, fiilor, Eu și mama Mea Fecioară, ucenicii și ucenițele Mele, suntem aici, și casa este părintească și se strâng în ea creștini în sărbători, se strâng și sunt fericiți, căci dorul îi ține copii, îi ține aproape. Vă am aici pe voi și-i slujim pe cei ce vin acasă în sărbători și le punem masă, fiilor. Mănuțele voastre sunt ale Mele când slujiți cu ele împodobirea cea măiastră a sărbătorilor și masa de serbare, masa de praznic de întâlniri sfinte mereu, mereu. O, fiilor, mâinile pământului și a toată facerea sunt numai omul. Numai el are mâini, numai el poate sluji și îngriji, poate spăla, poate coase, poate țese, poate lucra și sluji tot ceea ce nu are mâini. Mâinile omului sunt cele ce slujesc atâtea minuni, atâtea frumuseți, atâtea iubire, fiilor. O, de aceea este omul recunoscut împărat peste făpturi, peste tot între pământ și cer. Mâinile omului sunt făcătoare, sunt ca mâinile lui Dumnezeu, că fac ceea ce trebuie să facă Dumnezeu, ceea ce trebuie făcut, iar pământul îi dă omului hrană cu ajutorul mâinilor omului, precum este scris.

O, ați împodobit masă de praznic de înviere, fiilor, dar dorul copiilor, dorul de părinți e tot mai slab, e slab de tot, nu mai dorește dorul lor, iar fără dor totul se stinge și vine înstrăinarea de Dumnezeu și îi ia locul dorului.

O, fiilor, lucrul mâinilor voastre să-l faceți cu drag și cu dărnicie mereu, zi și noapte să-l faceți, că are Domnul nevoie de mâinile omului, și are facerea toată nevoie de om. Nimic și nimeni nu poate lega o rană, decât mâinile omului, care pot opri sângerarea unei rane adânci, care pot scoate un spin adâncit în carne, o, și toată facerea, toate necuvântătoarele, toate vietățile îl știu împărat peste ele pe om, și unele se apropie cu totul și slujesc cu omul sub mâinile lui, iar altele fug, fug de mâna omenească și se tem, se tem de om, căci Eu, Domnul, l-am făcut pe om după chipul Meu, cu mâini l-am făcut, ca și pe Dumnezeu, și este făcător ca și Dumnezeu pentru că are mâini și face cu ele lucru mult și minunat, face mâna omului multă slujire pe pământ, iar mâinile lui sunt mâinile Domnului.

Voi, fiilor din cetatea Mea, slujiți aici cu mănuțele voastre, slujiți zi și noapte, și iată, ați așezat masă de serbare Domnului și sfinților Lui, iar azi suntem la masă de popas după praznic de înviere, și am de-a dreapta Mea pe mama Mea Fecioara, și am pe ucenicii și pe ucenițele Mele cu Mine aici în ziua Mea de praznic de biruință și stăm cu voi la masă de dor și ne dăm bucurii și mângâieri, iar mama Mea Fecioara este mamă, și casa este cu părinți la masă și întâmpină ei pe copiii care vin de departe în sărbători și le spunem lor în ziua aceas-ta mare și sfântă: „Hristos a înviat!”.

O, mama Mea, cu părintească împărțire de iubire împarte-le lor pe Dumnezeu, mamă, împarte-le lor masa cea de praznic, mama Mea!

— O, Fiule înviat, Te împart înviat lor, și le spun salutul cel pentru Tine, căci Paștele lor Tu ești.

Hristos a înviat! E vestea învierii Fiului meu Hristos, o, fiilor, și cu ea salută azi și cerul de sfinți. Eu vă îmbrățișez cu dor de mamă și vă doresc frați ai lui Hristos, Fiul meu Cel înviat dintre morți, Cel născut din Tatăl până să fie vecia, Cel născut din mine acum două mii de ani prin lucrarea Duhului Sfânt și prin inger, și iată, fiilor, Cel născut iar și iar, ridicat din pământ, dintre cei morți ca un nou născut, plin de biruință asupra diavolului ucigaș lui Dumnezeu, Hristos biruitor asupra morții, moartea, cel din urmă vrăjmaș al Fiului meu, precum este scris, și când stăpânitorul lumii acestea a fost judecat, judecat prin ceea ce a făcut lui Dumnezeu, judecat prin învierea Domnului.

O, vă chem la duhul de copil, fiilor. Vreți să învățați ce este un copil și duhul de copil? Priviți la Fiul meu, la Hristos. El este Copilul Învățător, iar învățătura Lui este să-i facă pe toți copiii, pe toți ca și pe El, pe toți cu tată și cu mamă și ascultători de părinți, copiii ascultători.

O, cum mai poate fi copil unul care nu ascultă? Acela moare numaidecât așa cum a murit Adam în ziua când a călcat peste cuvântul cel părintesc al lui Dumnezeu în rai și n-a mai ascultat și a murit negreșit, și de aici veți putea învăța că neascultarea este negreșit moarte, despărțire de Dumnezeu, de Stăpânul vieții, o, și greu mai învață omul să nu moară, să asculte învață greu de tot, și nu se mai scoală ușor din moarte ca să asculte, îi este greu să se lepede de ea, de neascultarea care-l sfârșește pe copil.

O, cel ce nu stă copil, la ce mai este bun decât de păcatul de a nu mai fi copil, de a fi om mare ca Adam și de a lua calea rătăcirii de părinți, ca și Adam când și-a pierdut prin neascultare părinții prin care el a fost făcut ființă ca și Dumnezeu, iar când a călcat peste părinți, el s-a ascuns, și a zis atunci Dumnezeu: «Adam s-a făcut ca unul dintre Noi, cunoscând binele și răul, ca și Dumnezeu, dar noi să avem grijă acum să nu cumva să ia din popul vieții să mănânce și să trăiască în veci»? Murise față de Dumnezeu, murise Adam, și-a pierdut părinții și a fost smuls din rădăcina lui și așezat pe pământ, și odată cu aceasta a așezat moartea urmașilor lui.

O, cine pierde duhul și starea de copil, moare, fiilor. Cu dor de mamă din cer vă trezesc pentru învățatură de viață și vă învăț duhul de copil. O, priviți și la mine, la ascultarea mea, care m-a dovedit copil. Așa și voi puteți fi copiii, prin ascultare puteți, fiilor, că iată-L pe Hristos, pe Fiul meu Cel ascultător în toate, până la moarte pe cruce, când am suferit cu El și pentru El, noi, cei dragi ai Lui, eu, și ucenicii și ucenițele Lui, noi, și cei iubitori ca și noi de Domnul, o, și am plâns cuminiți, cuminiți și fără de zgomot, dar inimile abia ne mai țineau, și tristețea din ele era coplesitor de mare și de grea, ascunsă ea de cei din jur, și am rămas cu ea pentru Domnul, pentru Cel ce așteaptă înnoirea lumii, ziua înnoirii făpturii, nașterea din nou a omului, fiilor, iar noi suspinăm cu Domnul, și Domnul cu noi suspină, toți de atunci, și până azi, și până ce Domnul nostru va aduce peste tot și peste toate veșmântul cel nou al luminii cea fără de seară, fără de asfințit, când ne vom strânge în brațe laolaltă plini de clipa aceea, iar Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, Dumnezeul nostru mare, vor fi slăviți de noi întru Unul singur, și întru Care noi toți ne-am botezat și suntem.

O, iubiți frați ucenici, iată masă părintească pentru voi, pentru noi, pentru părinți! Nu au dreptate cei nestatornici, nu se pot dezvinovăți cei ce pleacă de la masă, cei ce nu vin să petreacă cu părinții în sărbători, mângâindu-i pe ei după adevăr. O, nu cu cuvântul gurii poți să-ți iubești părinții sau cu simțăminte nestatornice, ci cu duhul și cu adevărul, cu dovada iubirii, fiilor.

O, Fiule înviat, Copil iubit și ascultător până și prin moarte pe cruce, o, mărire Ție mereu de cei ascultători ca și Tine, că numai ei Te măresc cu adevărat. Mărire Ție pentru mărirea mea pentru că Te-am purtat și Te-ai născut Copil pe pământ! Slavă învierii Tale, Doamne, Fiul meu Cel înviat! Amin.

— O, mama Mea, suntem părinții casei și ai mesei de serbare de înviere, ca și în toate sărbătorile sfinte cu Noi și cu ei, mamă. Cei ce nu Ne mai doresc ar fi să plângă de jale, dar nu plâng, că ei plâng de jalea lor, și s-au făcut defăimători și fac acest păcat întunecat, căci la întuneric îl fac. Noi însă avem casă și masă aici, și stăm alături la masă, Noi de sus, și ei de jos, căci este credință pentru Noi, mamă.

O, fiilor care împodobiți cu mânuțele voastre farmecul și masa sărbătorilor cu Noi, voi sunteți cei scumpi, cei binecuvântați pentru lucrările pe care le faceți înaintea Mea și a celor ce se strâng acasă de sărbători și de întâlniri.

Hristos a înviat, fiilor! E masă de Paști, și asta este taina mesei de Paști. Hristos a înviat, dați-le și celor ce nu se mai strâng aproape! Vom auzi că ar veni, dar O, găsesc ei vreo vină, dar nu în ei, și, ca de obicei, găsesc mereu în altă parte. O, de-ar găsi în ei vina, și așa să caute și ei spre duhul de copil, pe care l-au pierdut prin neaplecare, prin neascultare, prin ne iubire, prin ascunderi de Dumnezeu și de frați. Noi însă le trimitem înviere și îi vestim: „*Hristos a înviat!*”.

A înviat Domnul acum două mii de ani. Două mii de ani de înviere să fi fost și peste oamenii care știu că Hristos a înviat!

Eu, Domnul, sunt cu voi la masă de Paști, și suntem cei din cer veniți în ceață mare, fiilor. O, faceți-Ne loc, faceți-Ne loc la masă cu voi! Suntem plini de daruri, plini și dulci, dulci și dulci pentru voi și cu voi, o, fiilor. Amin, amin, amin.

26-03/08-04-2018